

AD GLORIAM*DOI: 10.54664/AUVS8313***В ПАМЕТ НА ПРОФ. Д-Р СИМЕОН АНГЕЛОВ
(04.02.1881 – 12.04.1925)****Янка Тянкова****IN MEMORY OF PROF. PHD SIMEON ANGELOV****(February 4, 1881 – April 12, 1925)****Yanka Tyankova**

През месец февруари се навършиха 145 години от рождението на проф. д-р Симеон Ангелов – един бележит български цивилист и романист.

Роден в Търново на 4 (16) февруари 1881 г. в будно, интелигентно, уважавано и възможно семейство. Родителите му са Виктория и Ангел Ангелови. Баща му Ангел е известен търговец, владее много езици, пътува много, видял много, затова се постарал да даде на сина си възможно най-доброто за времето си образование. Майка му Виктория била потомка на многолюден търновски род, дошъл от Севлиевско. Симеон Ангелов е имал двама братя Димитър и Петър, и една сестра – Зойка.

Симеон Ангелов е бил женен за Мария Ангелова, като двамата са сключили брак през 1908 г. Тя също е била много добре образована, завършила Робърт колеж в Цариград през 1906 г. От брака си двамата имат четири деца: една дъщеря – Ганка и трима синове – Данаил, Ангел и Димитър. Последният е известни-

ят историк проф. д-р Димитър Ангелов, който в своите „Спомени“ разказва за баща си Симеон Ангелов, за неговите родители, за роднините в Търново.

Симеон Ангелов завършва класическата паралелка на Великотърновската държавна мъжка гимназия „Св. Кирил“ през 1898 г. Следва право в Йена, Берлин и Тюбинген, където през 1903 г. защитава докторска дисертация. По-късно специализира философия на правото в Хале и Берлин (1903–1905 г.), и гражданско право в Париж и Рим (1908–1910 г.).

През 1909 г. той се връща в България. След кратка съдийска служба, още същата година става хоноруван преподавател по римско право в Софийския университет. По-късно придобива академичната длъжност „доцент“ по римско право. Като доцент той прекарва известно време във Франция. По време на престоя си там успява да се запознае още по-добре с правото на тази страна. След завръща-

нето си от Франция той продължава да преподава в университета. През 1915 г., поради персонални промени му е предложено да води и курса по гражданско право. Това предложение Симеон Ангелов приема със съзнанието, че с това ще допринесе за развитието на правната наука в България, тъй като значителна част от научните му изследвания са били и в областта на цивилистиката.

От 1915 г. проф. С. Ангелов става част от Кодификационната комисия при Министерството на правосъдието, където осъществява законотворческа дейност до края на живота си. Тази му дейност е много активна, със значителен принос за приемането на редица нови за страната ни закони. Неговият приятел и член на Кодификационната комисия Иван Коларов казва за него: *„Дейността на Кодификационната комисия от 1915 г. насам и особено от годините след войната, както и всички проекти на тази комисия носят повече или по-малко следи от ума на Ангелов. Между много работи аз поменювам Закона за дружествата с ограничена отговорност, Закона за патентните и Закона за авторското право“*.

Проф. Симеон Ангелов е имал голяма мечта – да създаде Български граждански законник. Той упорито е работил върху тази задача, като многократно е заявявал пред свои близки приятели, че това той счита за задача на своя живот. Според вижданията му Българският граждански законник е следвало да се гради върху тогавашното българско (френско-италианско) право, но е следвало да се заимстват решения от немското и швейцарското право, които да подобрят действащото към онзи момент законодателство. Външната форма на закона и текстовете е трябвало да бъдат по модела на Наполеоновия кодекс и на Швейцарския граждански закон, които откъм език, краткост и прецизност са образцови. Преди всички обаче според проф. Ангелов този модерен законник е трябвало да бъде български законник и да отговаря на българската душа и на народните правни усещания.

По-малко е позната дейността на проф. Симеон Ангелов като член на Кодификацион-

ната комисия, която е посветена на идеята му за въвеждане на новия за Европа вид търговско дружество – дружеството с ограничена отговорност (ООД). На него той посвещава няколко свои публикации в сп. „Юридическа мисъл“, в което известно за времето си специализирано издание той е и член на редакционната комисия. Тези публикации са направени в периода 1921–1922 г., в пет отделни книжки на списанието и в съвкупност са в обем 147 страници – една монография. От тях е видно, че неговият принос за приемане на Закона за дружеството с ограничена отговорност в България е изключителен. Подробният сравнително-правен анализ с немското и австрийското право, както и обстояният коментар на проектозакона за ООД безспорно впечатляват и респектират, поради което следва да им се отдаде нужното внимание. Интерес предизвиква изложената от проф. Ангелов цялостна история, проследяваща възникването на идеята за припознаване на дружеството с ограничена отговорност в България и нейното обективизиране в закон.

Научната му дейност е свързана с изследване на други институти на търговското право. Такива са неговите студии „Стопанската непоносимост на изпълнението“, които са добре известни, обстояно анализирани и в голям степен актуални и до днес.

Като преподавател проф. Симеон Ангелов бил строг и взискателен към себе си, студентите и колегите си. Имал високи изисквания и държал в научната и преподавателска дейност да не се отстъпва от тези изисквания. Владее пет чужди езика – руски, немски, френски, италиански и английски. Това му помогнало много, за да работи задълбочено в изследваната от него правна материя.

Като човек проф. Симеон Ангелов имал демократични възгледи и убедено твърдял, че за бъдещето на България ще е най-добре, ако запази пълен неутралитет в периода между двете световни войни.

Да си спомним за съгражданина, юриста, преподавателя и твореца проф. д-р Симеон Ангелов!